

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Jiřího Pally a soudců Mgr. Aleše Roztočila a JUDr. Jana Vyklického v právní věci žalobce: **V. Š.**, proti žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení**, se sídlem Křížová 25, Praha 5, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Praze ze dne 11. 8. 2016, č. j. 43 Ad 26/2016 - 27,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e o d m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Krajský soud v Praze usnesením ze dne 11. 8. 2016, č. j. 43 Ad 26/2016 - 27, odmítl návrh na zrušení rozhodnutí ze dne 18. 1. 2016, č. j. X, kterým žalovaná zamítla námitky žalobce proti jejímu rozhodnutí ze dne 27. 10. 2015, č. j. R-27.10.2015-427/520 428 082, o přiznání starobního důchodu. V odůvodnění usnesení krajský soud vysvětlil, že stěžovatel podal návrh na zrušení rozhodnutí u věcně nepřislušného Okresního soudu v Mělníku. Okresní soud proto řízení o návrhu v souladu s § 104b odst. 1 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů, zastavil a poučil žalobce, že lhůta pro podání žaloby proti rozhodnutí správního orgánu zůstane zachována, pokud předmětnou žalobu podá u soudu rozhodujícího ve správním soudnictví ve lhůtě jednoho měsíce od právní moci tohoto usnesení. Okresní soud však současně postoupil stěžovatelův návrh Krajskému soudu v Praze, přestože pro takový postup nebyly splněny podmínky podle § 104b odst. 2 občanského soudního řádu. Krajský soud proto konstatoval, že řízení o návrhu stěžovatele již bylo pravomocně zastaveno, žalobce nevyužil možnost podat žalobu u krajského soudu a není tedy návrh, o kterém by bylo možné rozhodnout. Vzhledem k těmto skutečnostem krajský soud odmítl návrh stěžovatele postoupený Okresním soudem v Mělníku podle § 46 odst. 1 písm. a) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“).

Proti usnesení Krajského soudu v Praze ze dne 11. 8. 2016, č. j. 43 Ad 26/2016 - 27, podal žalobce (dále jen „stěžovatel“) kasační stížnost, aniž by ovšem předložil plnou moc udělenou advokátovi pro zastupování v řízení o kasační stížnosti a aniž by doložil,

že má vysokoškolské právnické vzdělání ve smyslu § 105 odst. 2 s. ř. s. Nejvyšší správní soud proto usnesením ze dne 6. 6. 2016, č. j. 4 Ads 196/2016 - 10, vyzval stěžovatele, aby ve lhůtě pěti dnů od doručení tohoto usnesení předložil plnou moc udělenou advokátovi pro zastupování v řízení o kasační stížnosti, nebo prokázal, že má požadované vzdělání. Stěžovatel dopisem ze dne 12. 9. 2016 požádal, aby mu soud ustanovil zástupce. Usnesením ze dne 29. 9. 2016, č. j. 4 Ads 196/2016 - 30, Nejvyšší správní soud zamítl návrh stěžovatele na ustanovení zástupce pro řízení o kasační stížnosti a vyzval jej, aby ve lhůtě do jednoho týdne od doručení tohoto usnesení předložil plnou moc udělenou advokátovi pro zastupování v řízení o kasační stížnosti, nebo prokázal, že má požadované vzdělání. Soud stěžovatele poučil, že kasační stížnost odmítne, pokud stěžovatel ve stanovené lhůtě nepředloží plnou moc nebo doklad o vzdělání. Naposledy uvedené usnesení bylo stěžovateli doručeno dne 3. 10. 2016 a stanovená lhůta marně uplynula dne 10. 10. 2016.

Vzhledem k tomu, že stěžovatel, navzdory řádnému poučení, nepředložil Nejvyššímu správnímu soudu plnou moc udělenou advokátovi k zastupování v řízení o kasační stížnosti, respektive neprokázal, že má vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie, dospěl zdejší soud k závěru, že nesplnil povinnost stanovenou v § 105 odst. 2 s. ř. s., podle kterého „[s]těžovatel musí být zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie“. Podle konstantní judikatury Nejvyššího správního soudu „[p]okud stěžovatel není v řízení o kasační stížnosti zastoupen advokátem (§ 105 odst. 2 s. ř. s.) a tato vada nebyla k výzvě soudu odstraněna, nelze v řízení pokračovat a soud kasační stížnost odmítne“ (srov. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 12. 11. 2003, č. j. 3 Afs 9/2003 - 19, www.nssoud.cz).

Nedostatek zastoupení stěžovatele brání věcnému vyřízení kasační stížnosti. Jedná se o nedostatek podmínek řízení, který nebyl přes výzvu soudu odstraněn. Proto Nejvyšší správní soud kasační stížnost proti usnesení Krajského soudu v Praze ze dne 11. 8. 2016, č. j. 43 Ad 26/2016 - 27, podle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s. ve spojení s § 120 téhož zákona odmítl.

O náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti rozhodl Nejvyšší správní soud za použití ustanovení § 60 odst. 3 věty první s. ř. s. ve spojení s § 120 téhož zákona tak, že žádný z účastníků nemá právo na jejich náhradu, neboť kasační stížnost byla odmítnuta.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 13. října 2016

JUDr. Jiří Palla
předseda senátu